

בס"ד כט' ניסן ה'תשע"ב
הדלקת נרות - 18:54
צאת השבת - 19:46
רבנו תם - 20:35
שעון קיץ לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 618
@ לא אומרים "צדקתך".
@ "שבת מברכין" - ראש חודש "אייר" יחול בימים ראשון ושני. יחדשהו הקבי"ה עלינו, לטובה ולברכה, לששון ולשמחה, לבשורות טובות, ישועות ונחמות, אמן.

אברהם יגל

לעי"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

ביום רביעי -
יום הזכרון לחללי מערכות ישראל.
ביום חמישי -
יום העצמאות. (מוקדם)

פפטידין: "מחד חודשי"
(שמואל א' כ')

תזריע - מצורע

השבת ידי לעומר
פרקי אבות - פרק א'

מצורע - תזריע:
טומאת האישה לאחר שילדה בן או בת.
טומאת הבאה ממחלות העור או מצרעת.
טומאת הבאה משחין או מנגעים בראש ובזקן.
דינים כלליים על המצורע ועל צרעת הבגדים.
מצורע:
הוראות על הטכס והקורבנות שמביא המצורע ביום טהרתו.
דיני צרעת הבית וטהרתו.
טומאת הזב וטהרתו.
טומאתה וטהרתה של אשה נידה או זבה.
"אשה כי תזריע... וטמאה טבעת ימים..." (וי' ב')
"טמאה טבעת ימים = 933 = את מספר ימין אמלא." אם ישמרה האיש והאישה על הריחוק והשמירה, כמו שציוותה התורה מטומאת הנדה, יזכו הם לחיים ארוכים.
"אשה כי תזריע וילדה זכר" (וי"ב ב')
כי תזריע וילדה זכר - ר"ת: זכות. כי צדקת הבנים על פרייה בזכות האשה. הלוא תראה, הנה יעקב היה חושב ברחל, והנה בבוקר היא לאה. ואם כן - חס ושלום - שראובן נתהווה במחשבת רחל, וכן ישי, כסבור שבא על שפחתו, והייתה זו אשתו ונולד דוד. אלא שהכל תלוי בצדקת האשה ובטהרת מחשבותיה. ולאה אמנו ואם דוד זיכנו מחשבותיהן וקידשו רעיונותיהן בטהרה, ולכן היו הבנים הקדושים. זכות אמותיהם עמדה להם. (החיד"א)
"ובמילאת ימי טהרה לבן או לבת" (וי"ב ו')
בתחילת הפרשה נאמר זכר או נקבה, ולמה שינה כאן הכתוב לבן או לבת? כי הדין הוא: כל שלא עברו שלושים יום באדם הרי זה בחזקת נפל. לכן, כאן במלאת ימי טהרה - 33 ימים בזכר ו-66 בנקבה - שכבר יצא מספק נפל, הרי זה בן ובת. אבל בשעת הלידה נקראים רק זכר ונקבה, שעדיין הם בחזקת נפל, ונפל אינו בן כמבואר במסכת נזיר (י"ב).
"להורות ביום הטמא וביום הטהר זאת תורת הצרעת"
בעל ה'משענת משה', רבי משה יחיאל מפיעטרקוב מפרש "להורות" - לעסוק בתורה מותר לאדם 'ביום הטמא וביום הטהר' היינו אף שהוא טמא ברוחו. כי בסופו של דבר התורה תטהר אותו או כמו שאמרו חכמים: "דברי תורה אינם מקבלים טומאה..." (ב. בר דין הי"ו)

"זאת תהיה תורת המצורע"
לשם מה המילה "תהיה"? לכאורה המילה מיותרת. היה לו לכתוב: "זאת תורת המצורע", כמו "זאת תורת העולה". אלא דרשו חז"ל: תהיה - לעולם, אפילו בזמן שאין בית המקדש קיים ואי אפשר להביא קורבנות, גם אז, אפשר לטהר את המצורע בציפורים. ומצינו שרבי טרפון, שחי אחרי החורבן, היה מטהר מצורעים.
"כי הבאוי אל ארץ כנען... ונתתי נגע צרעת"
אם החטאים גורמים לנגעי בתים, למה לא נדבקה הצרעת הממארת אצל הכנענים אשר עשו את כל התועבות? לכן באה ההדגשה: בבית ארץ אחוזתכם. כי הארץ הזאת היא מורשה שלכם מימות עולם, ואין אדם מטמא ואוסר דבר שאינו שלו. לכן הודגש עוד פעם: ובא אשר לו הבית, בעל הבית האמיתי של הארץ, בני ישראל. (תפארת יהונתן)
"ועל טפס יעטה וטמא יקרא... בדרך ישב" (ג, טו)
אומר רבי מרדכי הכהן: בוא וראה כמה קשה עונשו של בעל לשון הרע. בכל העבירות העונש הוא מידה כנגד מידה, וזה עונשו כפול ומשולש; הוא הלך רכיל, שמע מזה וסיפר לזה, לכן: 'בדרך ישב מחוץ למחנה מושבו' - לא יבוא בחברת אנשים; הוא ביטא בשפתיו רעות על רעהו, לכן: 'ועל טפס יעטה' שיהיה פיו סגור ושפתיו חתומות; הוא כינה אחרים טמאים, לכן 'וטמא טמא יקרא' על עצמו, ש'כל הפוסל - במומו פוסל'.
"הבעל שם טוב היה אומר: אם חשקה נפשך לבזות מישהו - בזה את עצמך." ואם חשקה נפשך להלל מישהו - מוטב כי תהלל את השם יתברך...
"והנה לא הפך הנגע את עינו"
כתוב בזוהר הקדוש שהנגעים באים מחמת החטאים והמנוגע צריך לעשות תשובה ובכך יהפוך את חטאיו לזכויותיו ובזה יהפוך את ה - נגע ל - ענג. (כנסת מרדכי)

פינת הניבים והפתגמים
משכמו ומעלה = עולה על רבים אחרים בכל תחום שהוא. משכמו ומעלה גבוה מכל העם = הנה גבוה [שאול] מאחרים בקומתו.
דוגמה: ראש ה'שיבה הנה נמוך מאחרים בקומתו, אבל הנה משכמו ומעלה בכשוריו להקים את ה'שיבה ולעמד בראשה בשנותיה הראשונות.
מקור: משכמו ומעלה גבה מכל העם [שמואל א ט]. (ניבונכו)

לכל משפחת יצחק-פור היקרה. צוות העלון "אברהם יגל" משתתף בצערכם במות האב הצנוע משכים ומעריב לבתי כנסיות רחמיים (בנאי) בן מרים ואברהם ז"ל שנפטר בשבת קודש כבי ניסן תשע"ב. נשגרת נחומינו לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב יתחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תדעו עוד צער.

הסירו ממשול מדרך עמי!
אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
העלון טעון גניזה
במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

חודש אייר

במקרא קוראים אותו בשם "זיו". השם אייר בא מאכדית ופירושו כמו זיו, אור, והוא בא להדגיש את האור המיוחד שישנו בעולם בחודש זה הבא אחרי חודשי החורף הקודרים כחודש השני של האביב. המסורת היהודית מייחסת סגולות חשובות לאורו של חודש אייר. אור מחיה ומרפא, מרפא את הגוף ואת הנפש. כפי שזה רמזו בר"ת של השם **אייר** = "אני יי" רופאך" וכותבים את השם בשתי "יודין" - **אייר**, להדגיש שהריפוי מתייחס לגוף ולנפש. והסגולה הזאת אע"פ שהיא עונתית וקשורה לטבע השנה, באה לו לחודש מכוח הגאולה של יציאת מצרים שבו ריפא הקב"ה את ישראל ממחלות הגוף והנפש שחלו בהם במחנות העבודה של מצרים. חז"ל מספרים כשיצאו בני ישראל ממצרים היו חולים ובעלי מומים בגוף ובנפש, סומין וחירגים וחרשים. אמר הקב"ה התורה כולה שלמות שנאמר "תורת ה' תמימה", אתן אותה לבעלי מומין? הוציא הקב"ה חמה מנרתיקה וריפא את בני ישראל מהמומים שלהם ואחר כך הביאם, בחודש סיון, למתן תורה. גם לעתיד לבוא, יקומו איש איש במומו, והחמה תצא מנרתיקה ותרפא את כל הקמים לתחיה.

"בניך כשתלי זתים" - חינוך

כל האפשרויות פתוחות בפני ילדינו, הם עדיין קטנים, וטרם הגיעו לקצה גבול היכולת שלהם, הם רחוקים עדיין מלאמוד את גודלם הנפשי ואת קומתם הרוחנית. אבל הפוטנציאל שלהם, הוא אדיר, ללא גבולות, אמנם יש ביכולתם להגיע למימדים רוחניים אדירים, אם רק נרחיב בפניהם את האפשרויות ונפתח להם את השערים, נגדיל את עולמם הפנימי. ניתן לראות "ילדים" בני שלושים, גדולים בכמותם וקטנים באיכותם, הם פשוט לא התפתחו, הם נשארו סגורים באקווריום, הם לא הצליחו לגדול אפילו בסניטמטר. פשוט לא נתנו להם להתפתח, סגרו בפניהם את האופציות, לא פתחו להם את האוזן ואת הלב, לא איפשרו להם להתפתח ולצמוח והתוצאה עגומה. לעומתם, מצויים ילדים שניתנה להם פתיחות רגשית, הוריהם היו עירניים והסירו מחסומים, איפשרו לילד לשאול ולקבל תשובות, להתעניין ולגלות סקרנות לימודית, להפתח ולהביע רגשות, הללו פתחו בפני ילדיהם את המסגרת המצומצמת, הם איפשרו לילדם להוציא לפועל את הפוטנציאל הגלום בו, ואז, השמים הם לא הגבול.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה
לדור ישראל בן רבקה הי"ו
לייסי ואביבי בת בלוין הי"ו
 שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף** שליט"א לרפואתם והצלחתם ולכל משפחתם. **לדור בן רבקה זיווג הגון משורש נשמתו הטהורה.** שיזכו לפרנסה טובה והצלחה בעסקיהם ובכל משלח ידיהם.

בשורה טובה
תפילת מנחה מקדמת
 תתקיים בכל ערב שבת בבית הכנסת **"יחזקאל הנביא"** **מפלג המנחה.** **שעה וחצי לפני כניסת השבת.** הציבור מוזמן.

רפואה שלימה **לש"כום דוידי**
 בן **רונית ומרדכי** הי"ו הקב"ה ישלח מזור לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות ויצליח בלימודיו.

ברכה והצלחה לילדינו **אהרון ז'רפי** הי"ו שיזכה בפרנסה טובה, רפואה שלימה למשפחתו, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות ליבם לטובה. ולהבדיל לע"נ **שמעון טובלי** בן רפאל ז"ל שהשבוע פקידת שנתו.

מרכות ואיחולים לפסיים
לניר ואביבי סבחי הי"ו להולדת הבן ני"י. יהי"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, שיתברך בכל מילי דמיטב ברוחניות בגשמיות. וברכה והצלחה **לאפרים ושמוחה דוידי** הי"ו וליונה ופנחס סבחי הי"ו שירונו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם.

שיעור התורה הגדול בתבל
 ארגון **"אברהם יג"ל"** משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה **21:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק** בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות **"מאפיית בית הלחם"**

ברכה והצלחה **ליעקב ורחל** קיבלצ'ה הי"ו שיזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה לבנותיהם, יתגשמו משאלות ליבם לטובה וזיווג הגון ומוצלח **למורן** בת רחל

רפואה שלימה **לדניאל** בן סיון הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ה גידיו. שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות. **נא להתפלל ולקרוא תהילים** לרפואתו.

בריאות והחלמה איתנה:
 ציון נאמן בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו **מרדכי יעקובי** בן ציפורה הי"ו **אברהם נאמן** בן מרים הי"ו **ישראל פרג'י רפאל** בן מרים הי"ו **יוסף חיים גאלי** בן ג'מו הי"ו **באבאי באבאי** בן מורורי הי"ו **מיכל בת מינה** מנב"ת **עטרת שובילי** בת מרסלה מנב"ת **לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

לע"נ הישר והענו **רחמים נואטה** בן זוהרה ומסעוד ז"ל נפטר ל' בניסן תשס"ד. לע"נ הישר והענו **ימין זוזוט** בן אסתר ז"ל יהי"ר שימליץ טוב בעד כל משפחתו

אזכרה במלאת 11 חודשים לפטירתו של הצנוע והענו **ניסים נסימי** ז"ל בן ביבי ומרדכי ז"ל תתקיים **ביום ראשון** ל' ניסן בביה"כ **"עזרא הסופר"** 18:45 - מנחה, דרשות, ערבית וסעודת מצווה. העליה לבית העלמין ביום **שלישי** ב' אייר בשעה 18:00

אזכרה במלאת שנה לפטירתה של הצדקת **רבקה יעקובי** בת פרי ז"ל תתקיים **ביום חמישי** ד' אייר **בבית המנוחה.** 18:45 - תפילת מנחה דרשות וערבית. העליה לבית העלמין **ביום שישי** ה' אייר בשעה 08:30

שבת שלום ומבורך

לע"נ נשמת:
 כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל אליהו רחמיני בן מסעודה ז"ל **ניסים נסימי** בן ביבי ז"ל **שלום נביאן** בן טוטי ז"ל **עזרא נסימי** בן פרי ויצחק ז"ל **יצחק בנאי** בן לאה ז"ל **רחמים (בבאי) יצחק-פור** בן מרים ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי** ז"ל בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.
 לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

"מכל מלמד" השכלתי..."

מצוות המילה - אחת משישה דברים

שיחיים האב בבנו:

נאמר בפרשה: "וביום השמיני ימול בשר ערלתו", אומרים חז"ל בירושלמי מסכת קידושין י"ט. "מצות שהאב חייב לעשות לבנו":

1. למולו - "ביום השמיני ימול בשר ערלתו"
2. לפדותו - "וכל בכור אדם בבניך תפדה"
3. ללמדו תורה - "ולמדתם אותם את בניכם"
4. ללמדו אומנות - תני רבי ישמעאל (דברים ל) "ובחרת בחיים" - זו אומנות.
5. להשיאו אשה - (דברים ד) "והודעתם לבניך ולבני בניך". אימתי אתה זוכה לבניך ולבני בניך? בשעה שאת משיא את בניך קטנים
6. רבי עקיבא אומר: אף ללמדו לשוט על פני המים - (דברים ל) "למען תחיה אתה וזרעך".

מדוע בלידת הנקבה, הטומאה שבועיים, כפול מלידת הזכר?

אשה פי תזריע, וילדה זכר וטמאה שבעת ימים... ושלשים יום ושלשת ימים, תשב בדמי טהרה... ואם נקבה תלד, וטמאה שבעים יום... ושלשים יום ושלשת ימים, תשב על-דמי טהרה".

לכאורה נראה "מוזר", מדוע אם אשה יולדת זכר, היא טמאה שבעה ימים ו- 33 ימי טהרה. ואם יולדת נקבה, היא טמאה שבועיים = 14 יום, ו- 66 ימי טהרה. מדוע בנקבה ימי הטומאה והטהרה כפולים משל זכר?

משיב על כך בספר "אזוניים לתורה": זמני דם טמא וטהור תלויים בריבוי הדם.

האדם - הזכר, נברא מן האדמה, דבר שאין בו דם. רק כשנפח הקב"ה רוח חיים אז: "ויהי האדם לנפש חיה", המים שבהם גבל הקב"ה את העפר - נהפכו לדם = זה הנפש, והעפר = הפך לבשר. זה זכר ליצירה הראשונה, שלא היה באדם דם - אלא מצד הנפש אבל לא מצד החומר (העפר), לכך אין בזכר הרבה דם.

האשה - הנקבה, נבראה מן האדם מבשרו, לכן ביצירתה היה דם כפול - הן מצד החומר והן מצד הנפש. לפיכך זמן הדם בין הטומאה ובין הטהרה כפול בלידת נקבה.

רפואה אלטרנטיבית

תוספי תזונה לשיפור הריכוז והזיכרון

הזיכרון הוא שם כולל לשורה של תהליכים המאפשרים לנו לקלוט מידע חדש, ללמוד ולאחסן באופן שנוכל לשלוף אותו ולהשתמש בו בשעת הצורך. כשאנו מזדקנים, "מתעייפים" המנגנונים המטפלים במידע, הקולטים והממיינים אותו ומבצעים עבודה טובה פחות. לבעיות זיכרון וריכוז יש סיבות נוספות פרט להזדקנות, והנפוצות שבהן הן חוסר תרגול מוחי והזנחת המאמץ והאתגר השכליים, וכן מחלות שונות הגורמות לירידה בתפקוד המוח, לעייפות ולמחסור תזונתי של חומרים החיוניים לתפקוד המוח. יש כמה תוספי תזונה שהוכחו במחקרים כחשובים לפעילות המוח וכבעלי יכולת לשפר את תפקודי הזיכרון, הקשב והחשיבה. (המשך אי"ה בשבוע הבא)

קבלת שבת מוקדם עם הנהגת שעון הקיץ

בימים אלה אנו חיים על פי הנהגת שעון הקיץ. והנה, מלבד ההפרעה שיש בסדר תפילת שחרית של פועלים הנאלצים לצאת מוקדם לעבודתם, גורם הדבר לאי נוחות בסדר עריכת שולחן שבת בסעודה ראשונה, שכן מגיע הבעל לביתו אחרי תפילת ערבית בליל שבת בשעה מאוחרת, והילדים כבר עייפים ונרדמים מבלי להשתתף בסעודה כראוי, ולא שומעים כבר דברי תורה על פרשת השבוע וזמירות שבת וכדו'. משום כך, יש הנוהגים לקבל שבת מוקדם כמו שנהגו בחוף לארץ - מפלג המנחה, שהם כשעה ורבע לפני קבלת שבת, ואז מגיעים הביתה מוקדם ועורכים את שולחן השבת. ולכן בעניין ספירת העומר, שכן אין סופרים את העומר אלא בלילה, ואי אפשר לספור מבעוד יום (בברכה).

דיני ספירת העומר בליל שבת

עתה נבוא לבאר את הדין בעניין ספירת העומר, שכן זמנה משתחשך דוקא, ויש בעניין קבלת שבת מוקדם נפקא מינה למעשה בהלכות ספירת העומר. הנה ידוע, שאדם ששכח ולא ספר בלילה וביום שלאחריו, ימשיך מכאן ולהבא לספור בלי ברכה שכן אין בספירותיו "תמימות", ויבקש מחברו המברך לכיון להוציאו בברכתו. והנה, אם אדם שכח ולא ספר ספירת העומר בליל שישי (ביום חמישי בלילה) וגם לא ביום שישי שלאחריו - והוא רגיל להתפלל בערב שבת מפלג המנחה, כלומר מבעוד יום, ואחרי שקיבל את השבת ועדיין לא ספרו בציבור ספירת העומר שכן עדיין יום הוא, ואז הוא נזכר שלא ספר בליל האתמול ובכל היום עד שעה זו. השאלה האם הוא יכול לספור את הספירה של האתמול כדי להציל עצמו ולהמשיך מכאן ולהבא בברכה, או שמא כיון שקיבל את השבת והתפלל ערבית נחשב לו משעה זו ואילך כמו היום שלאחריו והפסיד את ספירת האתמול למרות שעדיין יום הוא. הנה לדעת הרב חיד"א בברכי יוסף בשם ה"זרע אמת" ומביאו מרן בעל ה"בן איש חי" להלכה, שאם שכח בליל שישי והתפלל ערבית מבעוד יום ונזכר, יספור בעת ההיא למרות שקיבל את השבת, ובשאר הימים ימשיך למנות בברכה. והביאור הוא, שיש הבדל יסודי בין דיני שבת לדיני ספירת העומר. בדיני שבת יש דין תוספת שבת, וחיובה או מדאורייתא, ואפילו אם חיובה מדרבנן היינו שחכמים נתנו כח לכל אדם מישראל להקדים ולקבל את השבת לפני זמן כניסתה. מה שאין כן בדין ספירת העומר, כיון שהתורה קבעה שצריכים לספור "תמימות", ולא יכולים להחליף בין מספרי הימים, ואם ביום שישי זה, לדוגמא, היום הארבעה עשר בספירה, אז לא יכול להיות שהוא ייהפך ליום החמשה עשר כל עוד לא הושלם היום עד תומו, כי אחרת חסר ב"תמימות". וזה הדין הוא אפילו אם קיבל שבת בינתיים, כי הם שני דינים שונים זה מזה.

סיכום האפשרויות בשבתות של ימי העומר

אפשרות ראשונה: יכול להתפלל בפלג המנחה באופן שיסיים את תפילתו ויגיע לביתו לפני חצי שעה שקודם הזמן, ואז יכול להתחיל לקדש ולאכול מייד בהיתר לכל הדעות, ואז בהגיע זמן ספירת העומר יספור לכתחילה מבלי להשתהות.

אפשרות שניה: שיכול להתפלל במניין שבסיומו יגיע לביתו בתוך חצי שעה שלפני זמן ספירת העומר, יקדש מייד, יאכל כזית אחד בלבד בתוך 4 דקות מברכת המוציא, ואם ירצה יכול לאכול עוד פחות משיעור כזית פת עם דגים וכדו' לאחר מכן, וימתין מלאכול עוד עד שיגיע זמן הספירה, ויספור בזמן ואז יכול להמשיך בסעודתו כדרכו.

אפשרות שלישית: מוסיף מרן בעל ה"בן איש חי" שיניח שומר להזכיר לו שלא לשכוח לספור את העומר.

הוקדש לעילוי נשמת הצנוע והישר
עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל

" ואבותינו סיפרו לנו "

ידיד או שאהיד ?

בבוקר יום השבת, בשעה שמונה, כבר התאסף מניין בבית הכנסת 'נועם ישראל' ברחוב בן יהודה בתל אביב. שליח הציבור הוותיק, בנימין שבתאי, כבר חלף על פני ברוך שאמר: "המתפללים היו מרוכזים בסידוריהם ובקולו הנעים של החזן. כאשר הגיע בנימין ל- "הללויה, שירו לה' שיר חדש" נכנס לבית הכנסת צעיר בלתי מוכר. בימים כתיקונם לא היתה מתעוררת כל בעיה, אבל באותם ימים היתה אינתיפאדת אל-אקצה בשיאה. באותו חודש התפוצצו שלושה פלשתינים - אחד באוטובוס בצפון, אחד בירושלים ואחד בניסיון סרק במחסום ביש"ע. הצעיר, שהיה כבן שש-עשרה, נכנס בהיסוס. הוא היה בעל פנים כהים ומכוסים זיפים, לבוש בחולצת טריקו ורודה ובמכנסי ג'ינס, תיק קטן תלוי על כתפו ועל ראשו מונחת כיפה לבנה ומקומטת.

גבאי בית הכנסת, פנחס, הביט בו בחשד. בימים טרופים אלו, פנים כהים, לבוש משונה ומטען חריג עלולים להיות מתכון לכל זוועה אפשרית. הבחור ניגש בהיסוס לארון הספרים בחזית ושלף משם, מבלי לחפש יותר מדי, חומש בלוי. לאחר מכן ניגש לשבת במקום הריכוז הצפוף ביותר של המתפללים, מעלעל בחומש כאחד שאין לו מושג בהוויית בית הכנסת. החלה הסתודדות מאחוריו. קובי, חייל משוחחרר בחולצה ירוקה, ניגש לגבאי ושוחח עמו על החשוד. הגבאי ניגש מיד לרב נסים וקטע את סלסולי תפילתו. הרי ספק פיקוח נפש דוחה איסורי שבת, וקל וחומר את תפילת השבת. "הרב, יש כאן אדם חשוד".

הרב חשב רגע ולחש: "למה אתה חושד בו?". "הוא לא מגולח, לובש בגדים ורודים ומחזיק תיק, לא מדבר עם אף אחד ואפילו לא מבקש עזרה". הרב נסים התבונן במתפלל המשונה, ולא ידע כיצד עליו לפעול, אם בכלל. מצד אחד הוא אמנם חריג, אבל מצד שני, איך יוכל לפגוע במתפלל שמגיע לבית כנסת בפעם הראשונה?!

הוא הורה לגבאי שיפעל בזהירות מכל הבחינות. פנחס נפרד מהרב וסימן לקובי שיפעל לפי הבנתו. אסור היה להתנפל על החשוד בשום אופן. הרי עיקר החשש כאן אינו מסכין או מכלי נשק אחר, אלא מחגורת נפץ, ואם יתנפלו עליו הוא עלול להפעילה. החשוד יצא לרגע מפתח בית הכנסת והתבונן ברחוב ההומה. לך תדע מה הוא זומם ואיפה הוא מבקש להתפוצץ. לאחר מכן חזר והתיישב במקום אחר בבית הכנסת, צפוף אף הוא.

קובי ניצל זאת ויצא מיד מפתח בית הכנסת. הוא רץ לכיוון הרחוב וביקש מאחד האנשים שייתן לו בדחיפות טלפון נייד. האיש התפלא, וכשהבין שמדובר במקרה חירום נתן לו את מכשירו. קובי התקשר למשטרה וצעק: "יש בבית הכנסת 'נועם ישראל' ברחוב בן יהודה מתפלל שנראה כמו מחבל מתאבד". "תגיעו מיד מיד".

המתפלל החשוד עלעל בסידור שהיה מונח על התיבה שלפניו. חלק מהמתפללים החלו לחמוק לעבר היציאה. לאחר כמה דקות התקרב החשוד למתפלל מבוגר, שלא היה מודע עדיין למתרחש. מיהו ניסה לאותת לו שיימלט על נפשו.

כעת נותרו בבית הכנסת מתפללים ספורים, ובכללם החשוד. יתר המתפללים ניצבו ברחוב ההומה כשהם

משוחחים בהתרגשות: "תראו איך המנוול הזה מסתובב לכל הכיוונים... בואו נתפזר. הוא עוד יקפוץ עלינו!". "חייבים להוציא את כולם". "חכם נסים עוד לא יצא?!"

קובי התקרב אליהם ואמר להם שכבר הזעיק את המשטרה. חצי דקה לאחר מכן הגיע גייפ עם ארבעה שוטרים חמושים באקדחים. "איפה החשוד?!" קובי הצביע מבעד לחלון על הצעיר, שראשו היה רכון כעת על מקום הנחת הסידור, ואמר: "הנה הוא. קודם הסתובב בבית הכנסת כמו משוגע והחליף את מקום ישיבתו. תראה איך הוא נראה".

השוטר נכנס פנימה כשהוא מכוון את נשקו לעבר הצעיר. הוא התקרב אליו באטיות, ושני שוטרים נוספים התפרצו משני צדדיו. השוטר צעק: "תרים את הידיים! אתה עצור!". הצעיר הביט בשוטר בהשתאות. עיניו נראו נפוחות ומעט אדומות.

"מה קרה?!" שאל בלשון רצוצה, כמעט בלתי מובנת. "תרים את החולצה ותוציא את תעודת הזהות שלך". הצעיר הרים בעל כורחו את חולצתו הקצרה, וגילה בטן גרומה ותו לא. אחר-כך שלף תעודת זהות כחולה. השוטר התקרב בזהירות וחסף את התעודה מידו, הציץ בה ושאל, עדיין בקול רם: "אתה שבתאי זולטי?!" "כן" ענה הבחור.

"מאיפה שם המשפחה שלך מוכר לי? תזכיר לי... אני הבן של שמעון זולטי, שנרצח לפני שבוע בפגיוע בירושלים". "באתי לומר עליו קדיש..."

(עודד מזרחי)

טהרת המשפחה - מסירות השצילה ממות

אישה נסעה עם בעלה לנופש. אך באותו מקום לא היה מקווה טהרה. האישה התאמצה והלכה עד למושב הסמוך שהיה רחוק כמה קילומטר ולא התייאשה מהמרחק ומהשעה המאוחרת. כעבור תקופה קצרה התקשרה האישה למדריכה וסיפרה: קיימתי מצווה זו בדיוק כפי שהדרכת אותי. שעות אחדות לאחר שטבלתי הגיע הביתה הבן, המשרת בצבא בצפון הארץ. הוא אמר: "אמא, קרה לי נס גדול לפני שעות אחדות, והמפקד של אותי הביתה ליום חופשה". שאלתי בחרדה: "מה קרה? ספר!". והבן המשיך "אמא, שכבתי הלילה בשק השינה שלי, ולא יכולתי להירדם. חשתי צמא עז למים. התגברתי על עייפותי ויצאתי משק השינה לכוון המטבח. כאשר חזרתי, ראיתי קבוצת חברים עומדת סביב שק השינה שלי, והם חוזרים ואומרים: "נס! נס!".

"מה קרה?!" - כדור תועה של חבר, אשר נקה את רובהו, פילח את שק השינה שלי בזמן שהלכתי לשתות".

"אני מודה לך, שהיית שליחה טובה, סיימה האשה בדמעות - שבאת לביתי ללמד אותי מצוה נהדרת זו, אשר בזכותה ניצל בני מות".

הרבנית גרינברג ע"ה סיפרה באחד מימי העיון על אשה מפתח תקוה, שהסכימה לטבול לאחר שכנועים רבים. סיפרה האשה: "בלילה - טבלתי". בבוקר אמרתי לבנותי: "הביאו לי את התינוק מן הלול. ברגע שהגיע התינוק לידי, התפרקה כוננית כבדה, עמוסת ספרים, שניצבה בקיר מעל הלול, ונפלה בכל משקלה לתוך הלול". האיין זה נס גלוי ועצום? (הרב אפרים עובד)

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות

הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים,

אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-9151601

או בדואר אלקטרוני: avi.musai@siemens.com